

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
Sacerdos benedícit populum, dicens:
Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,**

sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Cf. Ps 22, 5)

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Íte, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

20 January 2019 – Dominica II “per annum”

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Ángelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perdícat nos ad vitam ætérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.**

**Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,**

Dómine Deus, Rex cæléstis,

Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,

Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

**qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiÓnem
nostram.**

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

**Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,**

**Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.**

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiÓnes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium
tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergīt, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the prophet Isaiah

62:1-5

About Zion I will not be silent,
about Jerusalem I will not grow weary,
until her integrity shines out like the dawn
and her salvation flames like a torch.
The nations then will see your integrity,
all the kings your glory,
and you will be called by a new name,
one which the mouth of the Lord will confer.
You are to be a crown of splendour in the hand of the Lord,
a princely diadem in the hand of your God;
no longer are you to be named ‘Forsaken’,
nor your land ‘Abandoned’,
but you shall be called ‘My Delight’
and your land ‘The Wedded’;
for the Lord takes delight in you
and your land will have its wedding.
Like a young man marrying a virgin,
so will the one who built you wed you,
and as the bridegroom rejoices in his bride,
so will your God rejoice in you.

Ad finem lectionis significandam, lector exclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 96 (95))

R. Proclaim the wonders of the Lord among all the peoples.

O sing a new song to the Lord, / sing to the Lord all the earth. / O sing to the Lord, bless his name. **R.** Proclaim his help day by day, / tell among the nations his glory / and his wonders among all the peoples. **R.**

Give the Lord, you families of peoples, / give the Lord glory and power; / give the Lord the glory of his name. **R.**

Worship the Lord in his temple. / O earth, tremble before him. / Proclaim to the nations: ‘God is king.’ / He will judge the peoples in fairness. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the first letter of St Paul to the Corinthians

12:4-11

There is a variety of gifts but always the same Spirit; there are all sorts of service to be done, but always to the same Lord; working in all sorts of different ways in different people, it is the same God who is working in all of them. The particular way in which the Spirit is given to each person is

for a good purpose. One may have the gift of preaching with wisdom given him by the Spirit; another may have the gift of preaching instruction given him by the same Spirit; and another the gift of faith given by the same Spirit; another again the gift of healing, through this one Spirit; one, the power of miracles; another, prophecy; another the gift of recognising spirits; another the gift of tongues and another the ability to interpret them. All these are the work of one and the same Spirit, who distributes different gifts to different people just as he chooses.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Deus vocávit nos per Evangélium, in acquisitionem glóriæ Dómini nostri Iesu Christi.

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergīt et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spírítu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Glória tibi, Dómine.

Gv 2,1-11

There was a wedding at Cana in Galilee. The mother of Jesus was there, and Jesus and his disciples had also been invited. When they ran out of wine, since the wine provided for the wedding was all finished, the mother of Jesus said to him, ‘They have no wine.’ Jesus said ‘Woman, why turn to me? My hour has not come yet.’ His mother said to the servants, ‘Do whatever he tells you.’ There were six stone water jars standing there, meant for the ablutions that are customary among the Jews: each could hold twenty or thirty gallons. Jesus said to the servants, ‘Fill the jars with water’, and they filled them to the brim. ‘Draw some out now’ he told them ‘and take it to the steward.’ They did this; the steward tasted the water, and it had turned into wine. Having no idea where it came from – only the servants who had drawn the water knew – the steward called the bridegroom and said; ‘People generally serve the best wine first, and keep the cheaper sort till the guests have had plenty to drink; but you have kept the best wine till now.’

This was the first of the signs given by Jesus: it was given at Cana in Galilee. He let his glory be seen, and his disciples believed in him.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homília, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homília expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

**Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sæcula.
Deum de Deo, lumen de lúmíne, Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salutem descendit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spírítu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;**

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus panem, quem tibi offérimus, fructum terræ et óperis mánuum hóminum: ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus vinum, quod tibi offérimus, fructum vitis et óperis mánuum hóminum, ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Concéde nobis, quæsumus, Dómine, hæc digne frequentáre mystéria, quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur, opus nostræ redemptionis exercétur. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spírítu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad dexteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Filio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiám.
Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum.
Et expécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes: hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradétur. Accípite et bíbite ex eo omnes: hic est enim calix Sánguini mei novi et ætérni testaménti, qui pro vobis et pro multis effundétur in remissionem peccatórum. Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine, et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spírítus Sancti, omnis honor et glória per ómnia sæcula sæculórum. Amen.